

Het legaat Engelenberg-Persille

door René van Mierlo

Met enige regelmaat - gelukkig - worden er kunstvoorwerpen aan het Stedelijk Museum Kampen geschonken. Het betreft dan vaak een enkel item, zoals een schilderij of een stukje zilver. Grootschalige schenkingen, in de zin van grote aantallen waardevolle en soms iets minder waardevolle voorwerpen, komen veel minder vaak voor, of beter gezegd: komen zelden voor. Eén voorbeeld van zo'n grote gift is de schenking die wijlen de heer Henk Krans in 2008 deed: hij schonk 150 items uit zijn collectie aan de stad Kampen, in casu het museum (zie hiervoor de *Kamper Almanak* 2013).

Een andere, hele grote uitbreiding van de stedelijke kunstcollectie vond vele jaren eerder plaats in de vorm van een legaat. Op 28 augustus 1921 overleed mevrouw J.A.L. Engelenberg-Persille op 66-jarige leeftijd. Blijkbaar had zij haar einde voorvoeld, want op 13 juli 1921 liet zij een nieuw testament opmaken. Eind augustus, begin september dat jaar werd duidelijk dat zij aan de gemeente Kampen haar gehele schilderijencollectie alsmede haar collectie antiek porselein en een aantal meubelen legateerde. Het was niet het eerste legaat dat de gemeente Kampen van de familie Engelenberg ontving...

Jeanne Persille

Jeanne Alexandrine Louise Persille, zoals zij voluit heette, werd op 12 april 1855 geboren in Batavia. Haar vader, Charles Persille, was gezagvoerder op het stoomschip Padang, een passagiers- annex vrachtschip dat de Indische wateren bevoer. De thuishaven van het schip was Batavia.¹ Jeanne heeft haar vader en Batavia echter amper gekend. Hij moet ergens tussen 1856 en 1859 overleden zijn. Haar moeder - Hermina Johanna van der Meulen (1829-1913) - hertrouwde namelijk in 1860 in Haarlem met kapitein-luitenant ter zee Guillaume Lambert (1823-1896).²

Zelf trouwde Jeanne op 23 april 1884 met een telg uit een oud en in aanzien staand Kamper geslacht: Peter Hendrik Conraad Engelenberg.³ Peter werd geboren op 8 september 1840 en was daarmee het derde kind van Christiaan Hendrik Adolf Engelenberg en Juliana Catharina Euphemia Stülen. C.H.A.

Engelenberg was koopman en later burgemeester van IJsselmuiden, Wilsum en Grafhorst.

De familie Engelenberg

De oudste broer van Peter, Johannes Rudolf Arnoldus (1836-1870), verkreeg in 1869 een goede positie als officier van justitie in Middelburg. Eerder was hij substituut-officier van justitie in achtereenvolgens Utrecht en Den Briel en daarvoor griffier van het kantongerecht in Kampen.⁴ Nog geen jaar na zijn benoeming in Middelburg en slechts 33 jaar oud, overleed hij op 8 mei 1870 aan de 'vliegende tering'.⁵

De jongste broer, Christiaan Hendrik Adolf Arend (1843-1910), was niet alleen vernoemd naar zijn vader, hij trad ook in diens voetsporen. Christiaan werd in 1880 burgemeester van de drie gemeenten IJsselmuiden, Wilsum en Grafhorst. Later werd hij lid van Gedeputeerde Staten van Overijssel. Toen Christiaan in 1910 overleed, liet hij de stad Kampen en IJsselmuiden aanzienlijke legaten na. Kampen kreeg een bedrag van 200.000 Hollandse guldens voor de bouw van een nieuw ziekenhuis. Het kreeg de naam Engelenbergstichting en functioneerde van voorjaar 1916 tot najaar 1994 als stadsziekenhuis. Tegenwoordig is dit rijksmonument een onderdeel van verpleeg- en revalidatiecentrum Myosotis. De enige zuster van Peter Engelenberg had aan deze schenking een reële bijdrage geleverd. Zij had Christiaan als wens te kennen gegeven dat hij na haar en zijn overlijden een legaat aan de gemeente Kampen zou schenken ten behoeve van de bouw van een ziekenhuis, een instelling van liefdadigheid of iets dergelijks.⁶ Petronella Henriëtte Conradina werd op 14 september 1839 geboren. Zij trouwde in 1883 met mr. Pieter Johannes Gesienus van Diggelen. Aan het kinderloze huwelijk kwam een einde door het overlijden van Henriëtte op 7 mei 1906.

Jeanne en Peter

Peter Engelenberg ten slotte koos als loopbaan voor een militaire carrière. Mogelijk vestigden hij en zijn vrouw Jeanne zich pas na zijn pensionering in 1889 blijvend in Kampen, aangezien Peter gedurende zijn militaire loopbaan op verschillende locaties - waaronder Utrecht - in het land gelegerd was. Uiteindelijk bracht hij het tot de rang van kapitein bij het 1e regiment der veldartillerie.

In 1890 betrokken Peter en Jeanne een fors pand aan de Burgwal 43, dat zij de naam Engelenberghuis gaven.⁷ Het huis, of beter gezegd de villa, stond op de plek waar in 1929-1930 het gebouw van de Nutsspaarbank verrees, dat

Peter Engelenberg en zijn vrouw Jeanne Persille in de serre achter hun huis, Burgwal 43. De foto dateert uit ongeveer 1895. Collectie: SNS Historisch Centrum / Frans Walkate Archief.

nu geheel en al gevuld wordt door het SNS Historisch Centrum. Nog geen 62 jaar oud overleed Peter Engelenberg in 1902. De jonge weduwe Jeanne Engelenberg-Persille (47) hertrouwde niet en bleef de rest van haar leven - omringd door haar bedienden en te midden van een grote kunstcollectie - in het Engelenberghuis wonen.

Legaten

Dat Peter en Jeanne verwoede kunstverzamelaars waren bleek voor de buitenwereld na het overlijden van Jeanne Engelenberg-Persille. Bij testamentaire beschikking vermaakte zij aan de gemeente Kampen haar gehele collectie porselein, 37 schilderijen 'meerendeels van moderne Nederlandse meesters' en een aantal fraaie meubelstukken. In de zitting van 30 december 1921 werd het legaat door de gemeenteraad met grote instemming aanvaard. Aansluitend werd de 'collectie Engelenberg' enkele weken 'voor het publiek tentoongesteld in eenige daarvoor ingerichte bovenzalen van het nieuwe raadhuis' (het huidige Stedelijk Museum Kampen).⁸

Ook haar personeel werd ruimhartig bedacht. Verder liet zij een som geld na

Burgwal 43. Het Engelenberghuis, de woning van Peter en Jeanne. Collectie: SNS Historisch Centrum / Frans Walkate Archief.

aan de Prins Hendrik Stichting in Egmond aan Zee: een verzorgingstehuis voor oud-zeevarenden, dat in 1921 werd opgericht en aan het 'Vaderlandsch Fonds ter aanmoediging van 's Lands Zeedienst' te Amsterdam. Dit fonds werd in 1781 opgericht naar aanleiding van de slag bij de Doggersbank en had oorspronkelijk als doel het ondersteunen van de slachtoffers van de zeeslag. Daarnaast opende het fonds in 1785 een kweekschool voor zeelieden aan de Prins Hendrikkade in Amsterdam.⁹ Met zowel een vader als een stiefvader met zeemansbloed in de aderen is het vrij logisch dat zij juist deze twee fondsen goed bedacht.

Kunst en toegepaste kunst

Tijd om eens nader in te gaan op de collectie waarover de *Kamper Courant* van 9 september 1921 berichtte dat de gemeente Kampen vrij van rechten en kosten 'een museum al op zich zelf'¹⁰ had gekregen.

Het legaat voorzag onder andere in een schenking van ongeveer 550 stuks porselein. Chinees porselein is al sinds de 17de eeuw populair in Nederland. Kastten werden ter decoratie voorzien van porseleinen kaststellen en bij het drinken van thee of koffie mocht bij de goeode burgerij een porseleinen

servies niet ontbreken. In de loop van de 17de eeuw breidde de burgerij het serviesgoed uit met borden en schotels. Deze sets evolueerden in de 18de eeuw tot complete eetserviezen, inclusief sauskommen, zoutvaatjes, terrines en wat dies meer zij. Ook in de 19de eeuw bleef Chinees porselein bij de gegoede burgerij ongekend populair en Peter en Jeanne Engelenberg vormden daar geen uitzondering op. Naast Chinees en Japans porselein omvatte de collectie van de erfstaatster ook serviesgoed van Engels fabrikaat: Leeds en Wedgewood. Het is jammer dat de registratie van deze stukken porselein destijds niet goed van de grond gekomen is. De nummering op de registratielijst bevat geen enkele verwijzing naar de inventarisnummers op de voorwerpen, zodat niet bij alles even helder is of het stuk porselein afkomstig is van de familie Engelenberg of niet.

Dit is des te vreemder, aangezien een dergelijke registratie van de vele schilderijen die Peter en Jeanne bezaten wel goed is aangepakt. Oorspronkelijk telde de schilderijencollectie 37 schilderijen (plus een geschilderd rouwbord met daarop het wapen van de familie Engelenberg) van 32 verschillende, hoofdzakelijk 19de eeuwse meesters. Eén schilderij is - naar ik meen in de jaren vijftig van de vorige eeuw - ontvreemd. Het betreft een schilderij van de Belgische kunstenaar Gerard Portielje met de titel *De dankbare leerling*. Gelukkig is het bij de verdwijning van dat ene schilderij gebleven. Hoewel de verzameling is opgebouwd uit werken van een groot aantal verschillende kunstenaars, vormt zij één geheel en telt zij vele kwalitatief goede stukken. Enkele voorkomende namen zijn die van Louis Apol, Abraham Hulk, Jacob Kever, Dirk van Lokhorst, Andreas Schelfhout, Willem Roelofs, Herman van der Weele, Philippe Sadée en Hendrik Willem Mesdag.¹¹ Dat zich in het legaat ook vier werken van de broers Christiaan Hendrik en Hendrik Jan Hein bevinden, is niet zo verwonderlijk. Niet alleen waren de twee broers 'Kamper' schilders, er waren ook familiale banden tussen de familie Hein en de familie Engelenberg. Mogelijkerwijs heeft hun werk zelfs wel aan de basis gestaan voor de kunstverzameling van Peter en Jeanne.

De collectie geeft een goed beeld van wat een 19de eeuwse verzamelaarsecht-paar mooi vond. De smaak van Peter en Jeanne heeft de tijd doorstaan. De meeste kunstenaars die in de collectie vertegenwoordigd zijn, gelden nog steeds als kunstenaars van naam. De collectie is voor een deel opgebouwd rondom de Haagse School, de beweging in de Nederlandse schilderkunst die vooral tussen 1870 en 1890 actief was en die zich sinds de jaren negentig van de vorige eeuw weer in een groeiende populariteit mag verheugen. Daarnaast telt de collectie werken van kunstenaars die als voorlopers van

die stroming worden beschouwd en werken van navolgers van de Haagse School, de zogenoemde jongere meesters.

Ook de meubelstukken uit het legaat zijn goed geregistreerd, maar hun aantal is gering. Het betreft onder andere een vierdeurs renaissancekast, een chaise longue met twee bijpassende stoelen plus bijzettafel en een 17de eeuws kapiteinskistje van wortelnotenhouw, voorzien van koperbeslag en rustend op een houten onderstel.

Al met al een prachtige en hele grote schenking en terecht dat de *Kamper Courant* van 9 september 1921 memoreerde: 'Het is met een bijzondere blijdschap dat wij melding maken van het prachtige legaat, door wijlen mevrouw de wed. P.H.C. Engelenberg aan onze gemeente vermaakt.' In hetzelfde krantenbericht wordt de volgende verwachting uitgesproken: 'Waarschijnlijk zal ook het "Engelenberghuis", als een stichting harentwege, de gedachtenis bewaren van de op 28 augustus hier overledene.' Deze verwachting is niet uitgekomen. Het huis werd in 1929 gesloopt en maakte plaats voor de Nutsspaarbank.

Soepterrine

Onbekende maker, Chinees porselein, hoogte 19 centimeter, diameter 25,7 centimeter, circa 1750.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-Persille.

Vermoedelijk betreft het hier een soepterrine, die zijn meestal rond en hoger dan de terrines die bijvoorbeeld gebruikt werden voor het maken en serveren van patés. De vorm van deze terrine is eenvoudig: het deksel is gewelfd en aan weerskanten van de kom bevinden zich schelpvormige handgrepen. Het geheel is in onderglazuur blauw vervaardigd en de versiering stelt een rivierlandschap voor, compleet met paviljoens en een tempel. Het deksel is beschilderd met bloemtakken.

Zogende moeder

Emile Béranger (1814-1883), olieverf op paneel, 62 x 55 centimeter, circa 1870.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaag Engelenberg-Persille.

Een werk van een kunstenaar die in Nederland niet zo bekend is: Emile Béranger. Hij werd in 1814 geboren in het Franse plaatsje Sèvres en overleed in 1883 in Parijs. Hij was zoon van de kunstschilder Antoine Béranger. Van hem leerde Emile de beginselen van de schilderkunst, maar na enkele jaren ging hij in de leer bij Paul Delaroche, een schilder van romantische landschappen en historische gebeurtenissen.

Emile Béranger maakte vooral genrestukken: schilderijen waarop mensen zijn afgebeeld in hun dagelijkse omgeving. Vaak bevatten dergelijke schilderijen een moralistische les, maar soms is zo'n huiselijk tafereel niets meer of minder dan een fraaie afbeelding voor aan de muur. De kleurstelling in Bérangers werk is fris en helder te noemen. Hij schilderde vooral veel jonge vrouwen uit het arbeidersmilieu. Of dat hier ook het geval is, durf ik niet te zeggen. Gezien de nette, maar eenvoudige entourage van het geheel, kan het maar zo.

Ijsvermaak

Andreas Schelfhout (1787-1870), olieverf op paneel, 58 x 70 centimeter, 1868.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaag Engelenberg-Persille.

Het ijs op het schilderij doet vermoeden dat het tientallen centimeters dik is en het er bovendien al weken ligt. De koude slaat je tegemoet bij het bekijken van dit schilderij: bevroren water dat wordt gevangen in het licht van de ondergaande zon.

Op de voorgrond een jongen met een kleine slee die beladen is met takkenbossen. Hollandser kan een ijsgezicht niet zijn. Het schilderij is dan ook gemaakt door iemand die nog steeds geldt als de meester van het 19de eeuwse Nederlandse winterlandschap: Andreas Schelfhout. Hij schilderde ook zomergezichten, maar zijn passie lag in het maken van ijslandschappen met bevroren vaarten en schaatsenrijders. Tot het laatst toe kun je wel zeggen, gezien het feit dat hij dit schilderij op 81-jarige leeftijd - twee jaar voor zijn dood - maakte.

Badende koeien

Willem Roelofs (1822-1897), olieverf op doek,
69 x 100 centimeter, 1890.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-Persille.

Niet alleen Jan Voerman sr. is bekend geworden als een schilder van koeien en wolkenluchten. De kunstenaar Willem Roelofs bekwaamde zich - eerder in de 19de eeuw - op fenomenale wijze in hetzelfde onderwerp. Op zijn 15de schilderde hij zijn eerste landschap en daarna liet die tak van sport hem niet meer los. In de jaren 1840-1850 ontwikkelde Roelofs zich van een schilder met een wat gladde wijze van schilderen tot een kunstenaar met een kernachtige, levendige en persoonlijke stijl. Vooral koeien aan het water waren een geliefd onderwerp van hem. Waar de meeste Hollandse landschapschilders in die jaren nog bezig waren met het schilderen van panoramische landschappen of beboste Gelderse hoekjes, werd hij de schilder van het 'landschap voor de storm'. Met een enorm dramatiserend vermogen legde hij dergelijke momenten vast.

Bij de schaapskooi

Herman Johannes van der Weele (1852-1930), olieverf op doek, 59 x 87 centimeter, circa 1900.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-Persille.

Het schilderij is omstreeks 1900 gemaakt door Herman van der Weele. Destijds een bekend en goed verkopend kunstenaar die behoorde tot de Haagse School. Hoewel Van der Weele hoofdzakelijk in Den Haag werkte, zwierf hij gedurende meer dan 25 jaar tijdens de zomermaanden over de Veluwe om inspiratie op te doen voor zijn schilderijen. Onderwerpen die hij schilderde waren vooral schaapskudden met hun herders, werkende boeren, boerderijen, trekossen en karrenpaarden.

De werken van Van der Weele vonden gretig aftrek, zowel in binnen- als buitenland. Financieel ging het de kunstenaar dan ook goed. In 1888 laat hij in Den Haag aan de Statenlaan een villa met ateliers bouwen waar de vele kunstvrienden van Van der Weele elkaar graag troffen. Later vestigen zich ook andere 'schapenschilders' in de Statenlaan, zoals Willem Steelink, Jan van Essen en Willy Martens. Onder vakbroeders stond de Statenlaan dan ook op een gegeven moment beter bekend als de Schapenlaan.

Zwaar weer

Antonie Waldorp (1803-1866), olieverf op paneel,
binnenmaten 18,5 x 24 centimeter, circa 1840-1850.
Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-
Persille.

Een minuscule paneeltje met daarop enkele schepen. De zeilen staan bol, de lucht is zwaar en diep onheilspellend. De storm is nog lang niet voorbij. Als je er lang naar kijkt - en dat gebeurt vanzelf - wordt je koud en huiverig en vraag je je af hoe het met de bemanningsleden zal aflopen. In zijn jongelingsjaren werkte de in Den Haag geboren en getogen kunstenaar als decoratieschilder in het atelier van de Haagse schilder Berckenheimer. Vanaf zijn 24ste leefde hij zelfstandig van de schilderkunst. Hij schilderde kerkinterieurs, portretten en kamertafereelen. Later, na 1840, legde hij zich vooral toe op het schilderen van landschappen, rivier- en zeegezichten. Waldorp geldt als één van de voorlopers van de Haagse School, en als je kijkt naar de super beweeglijke, maar loodzware lucht, boven onstuimig water, zie je hoe terecht dat is.

Op de uitkijk

Philippe Lodewijk Jacob Frederik Sadée (1837-1904),
olieverf op doek, 104 x 88 centimeter, circa 1870-1880.
Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-
Persille.

De uit Den Haag afkomstige kunstenaar Philip Sadée kreeg vanaf zijn 14de les van de historieschilder Jacobus van den Berg. In 1856 huurde Sadée een eigen atelier en begon zijn carrière vorm te krijgen. In 1865 schetste hij voor het eerst het vissersleven, het thema waarmee hij grote bekendheid zou krijgen. Een paar jaar later vestigde hij zich in Scheveningen en legde hij zich met succes toe op het schilderen van het vissersleven. Naast sfeer schilderde Sadée vooral ook realiteit en dramatiek.

Kapiteinskistje

Onbekende maker, wortelnotenhout en koperbeslag, hoogte 56 centimeter, breedte 45,8 centimeter, diepte 31,6 centimeter, 17de eeuw.

Collectie: Stedelijk Museum Kampen/legaat Engelenberg-Persille.

Lange tijd stond dit kistje beschreven als een sieradenkistje, maar de heer Joseph Estié - directeur Stodel Holding BV - hielp ons uit de droom. Het is een kapiteinskistje uit de 17de eeuw. Vermoedelijk is ook het onderstel uit die tijd. Dergelijke scheepskistjes trof je veel aan bij oude Nederlandse families, al dan niet met een VOC achtergrond. Mogelijk heeft Jeanne Engelenberg-Persille het kapiteinskistje van haar voorouders geërfd, immers zowel haar vader als haar stiefvader waren zeelieden.

Noten

1. *Javabode*, 15-12-1855; www.marhisdata.nl. Hier is tevens te vinden dat de Padang I van 1851 tot en met 1868 in de vaart was. Eigenaar van het schip was de firma Besier & Jonkheijm, Batavia.
2. Stamboom Beltzer - <https://www.genealogieonline.nl/>.
3. Huwelijksadvertentie in: *Het Nieuws van den Dag*: *Kleine Courant*, d.d. 26-04-1884.
4. *Middelburgse Courant*, d.d. 31-07-1869; *Nederlandsche Staatscourant*, d.d. 17-02-1865; Stamboom Beltzer - <https://www.genealogieonline.nl/>.
5. Stamboom Beltzer - <https://www.genealogieonline.nl/>. 'Vliegende tering' was in de 19de eeuw de benaming voor extreem snel verlopende tuberculose met dodelijke afloop.
6. R. van Mierlo, *Van liefdadigheid tot moderne gezondheidszorg. 75 jaar stadsziekenhuis de Engelenbergstichting in Kampen* (Kampen 1991) 27-29.
7. Stamboom Beltzer - <https://www.genealogieonline.nl/>.
8. *Kamper Courant*, d.d. 09-09-1921; *Rotterdamsch Nieuwsblad*, d.d. 25-03-1922; *De Sumatra post*, d.d. 22-04-1922.
9. Afschrift testament mevrouw J.A.L. Engelenberg-Persille (Archief Stedelijk Museum Kampen).
10. *Kamper Courant*, d.d. 09-09-1921.
11. Overzicht van de door mevrouw Jeanne Engelenberg-Persille gelegateerde schilderijen. Gerangschikt in alfabetische volgorde op naam van de kunstenaars.

- * Louis Apol (1850-1936) - Watermolen, olieverf op doek, circa 1890; Winterlandschap, olieverf op doek, circa 1880-1890
- * Johannes Daniël Belmer (1827-1909) - Witte rozen, olieverf op paneel, 1899
- * David Joseph Bles (1821-1899) - Musicerend gezelschap, olieverf op paneel, tweede helft 19de eeuw
- * Emile Béranger (1814-1883) - Zogende moeder, olieverf op paneel, circa 1870
- * Joannes Esman (1793-1847) - Jachtstilven, olieverf op doek, 1842
- * L. Ferstel (19de eeuw) - Dalmatische Traubenverkäuferin, olieverf op doek, circa 1880; Frühlingsboten, olieverf op doek, circa 1880
- * Christiaan Hendrik Hein (1815-1879) - Bosrand, olieverf op paneel, 1840-1870; Winterlandschap, olieverf op doek, 1840-1860
- * Hendrik Jan Hein (1822-1866) - Vruchtenstilven, olieverf op doek, 1851; Bloemstilven, olieverf op doek, 1840-1865
- * Johannes Frederik Hulk jr. (1855-1913) - Op de jacht, olieverf op doek, 1890
- * Herman Frederik Carel ten Kate (1822-1867) - In de gelagkamer
- * Jacob Simon Hendrik Kever (1854-1922) - Boereninterieur met moeder en kind, olieverf op doek, laatste kwart 19de eeuw
- * Dirk van Lokhorst (1818-1893) - De schaapherder, olieverf op doek, tweede kwart 19de eeuw
- * Hendrik Willem Mesdag (1831-1915) - Bommen op het strand, olieverf op doek, laatste kwart 19de eeuw
- * Emile Moulin (1874-1938) - Stilven met fruit en bloemen, olieverf op doek, circa 1900
- * Onbekende meester (16de/17de eeuw) - Fantasielandschap, olieverf op paneel, tweede helft 16de/eerste helft 17de eeuw
- * Onbekende meester (19de eeuw) - Bij kaarslicht, olieverf op paneel, eerste helft 19de eeuw
- * Onbekende meester (19de eeuw) - Drinkend echtpaar, olieverf op doek, eerste helft 19de eeuw
- * Gerard Portielje (1856-1929) - De dankbare leerling, olieverf, 1889
- * James de Rijk (1806-1882) - Melktijd, olieverf op doek, circa 1840-1850
- * Willem Roelofs (1822-1897) - Badende koeien, olieverf op doek, circa 1890; Opkomend onweer, olieverf op doek, na 1870
- * Nicolaas Johannes Roosenboom (1805-1880) - Hangende patrijs, olieverf op karton, circa 1870
- * Philippe Lodewijck Jacob Sadée (1837-1904) - Op de uitkijk, olieverf op doek, circa 1870-1880
- * Andreas Schelfhout (1787-1870) - Ijsvermaak, olieverf op doek, 1868
- * A. Servani (19de eeuw) - De brief, olieverf op paneel, 1860-1880
- * Jan Jacob Spohler (1811-1866) - Ijsvermaak, olieverf op doek, circa 1840
- * Cornelis Springer (1817-1891) - Markt te Halberstadt, olieverf op paneel, 1873
- * Johannes Anthonie Balthasar Stroebel (1821-1905) - De regentenkamer, olieverf op paneel, 1850-1860

- * Jan Baptist Tetar van Elven (1805-1887) - Interieur van de Bovenkerk in Kampen, olieverf op paneel, circa 1880
- * Hendrik Otto van Thol (1859-1902) - Sneeuwlandschap, olieverf op doek, circa 1880-1900
- * Wouterus Verschuur sr. (1812-1874) - Stalinterieur, olieverf op doek, circa 1840-1860
- * Antonie Waldorp (1803-1866) - Zwaar weer, olieverf op paneel, circa 1840-1850
- * Herman Johannes van der Weele (1852-1930) - Bij de schaapskooi, olieverf op doek, circa 1900